

- / —Τζανές Κρίσπος μαρτυρῶ:—
 / —'Αντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας—
 / —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

16

Διαθήκη

φ. 14^{Γ-Υ}

/ [Ἐβγαλμέ]νη

/ [Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 27/.
 Ἐπειδὴ καὶ / [οὐδεὶς] τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα
 οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ / τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Μηλιά γυνὴ τοῦ
 κυρ Γεώργη Παπαδό / πουλου λεγόμενον καὶ Σαντορινέου εὕρισκομένην εἰς τὸ Μέσα
 Κάστρο εἰς τὸ σπίτιν τοῦ / μισέρ Ἀντωνάκη Λουρδᾶ στὸ κατώγιν ὁποῦ κάθεται
 ἡ θείαν τῆς ἡ κερά Μαρκέτα ἡ κρη / τικιά καὶ εὕρισκομένην εἰς κλίνην κατάκοιντην
 καὶ φοβιζαμένην τὸν ἄωρον / θάνατον μὴν τὴν καταλάβει αἰφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρ-
 θωτην ἐπροσκάλεσεν / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης δια-
 θήκης διορθω / θήσεται. Σῶο γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκέραια τῇ γλώττα καθαρὰ τὰς
 ἀκοὰς καὶ τὰς / ἐτέρας τῆς αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ. Καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει
 πᾶσιν τοῖς ἐν χρι / στιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν
 τῆς εἰπὼν τὴν κα / τ' αὐτοῖς τί ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια
 παρ' αὐ / τῶν. Ἐτι λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχη θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὸν
 μέ / γαν Ἀντώνιο ὁξω στοῦ Τάγαρην καὶ ἀφήνει τοῦ ἀντρός τῆς τοῦ κυρ Γεωργίου
 ἕνα / βουλωτῆριν μαλαματένιο ποῦ ἔχειν καὶ βάρη 2/ τζικίνια νὰ τὸ πουλήσουσιν /
 νὰ κάμου τόσην ἀνάκτισιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου ποῦ θέν νὰν ἐνταφι /-
 αστῇν. Ἀκόμη ἀφήνει καὶ εἰς τὴν ἀγία Θεοδοσία στὶς τρεῖς ἐκκλησίες μία πρόθε /-
 σιν καὶ νὰ τὴν γράψουν εἰς τὴν ἀγία πρόθεσιν αὐτὴν καὶ τὸν πρῶτον τῆς ἄνδρα /
 καὶ τὰ παιδιά του νὰ ἔχου τὸ μνημόσυνόν τος ἀενάως ἡγου Μηλιά Λα / μπριανὸν
 Σταυριανὸν καὶ Γεώργην καὶ Ἰωάννην ἀκόμην ἀφήνει καὶ εἰς τὸν ἅγιον / Ἰωάννην
 τὸ Χρυσόστομον ποῦναι οἱ καλογρὲς ρεάλια δύο νὰ γίνεται ἀνάκτισιν /. Ἀκόμη
 ἀφήνει καὶ τοῦ Μητροπολίτην τοῦ εὕρισκομένου ρεάλια δύο. Ἀκόμα / ἀφήνει τῆς
 Σταμάτας τῆς Παρασκευῆς μιὰ ποδιά μετὰ τὸ μπαστοποδόγυρον /. Ἀκόμα καὶ τῆς
 φιλιότζας τῆς τῆς Τζουάνας ἕνα πουκάμισον. Ἀκόμα καὶ τῆς προ / γονῆς τῆς τῆς
 Λεντοῦς ἕνα πουκάμισον καὶ δύο μαξιλάρια. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἔ / χει δέκα πέντε

πῆχες πανὶ μπαμπακερὸν μέσα στὴν κασέλαν της καὶ ἃ / φῆνει τον καὶ αὐτὸν εἰς
 τὸ ἄνωθεν μοναστῆρι τοῦ μέγα Χρυσοστόμου νὰ τὸ κάμου / φελόνια καὶ στιχάρι
 στὴ χάρη του διὰ νάχην τὸ μνημόσυνόν της παντοτινό/. Ἀκόμα τὸ πανὶ ποὺ ἔχειν
 στὴν κρεββαταριὰ τὸ πρῶτον ὅπου θὲ νὰ / κόψουσιν νὰ δώσου τῆς κερά Μαρίας τῆς
 Κουκλουπετινούδενας πῆχες δέ / κα τέσσερεις διὰ νὰ κάμη φουστάνιν καὶ πουκά-
 μισον εἰς ψυχικὴν της σωτηρία καὶ / τὸ ἀποδέλοιπον νὰ εἶναι τοῦ ἀντρός της. Ἀκόμα
 λέγειν πὼς ἔχειν ἓνα ζευγάριν / σεντόνια κεντητὰ μὲ τὶς μερίζες σπέντε πενιντάριο
 καὶ ἀφῆνει τα τοῦ ἐφη / μέριου ποὺ θέλει ψάλη τὴν κυρία τὴν Μπαντάνασαν καὶ ἓνα
 ζευγάριν / μαξελάρια κεντητὰ μὲ τοῦτον νὰ τῆς κάμη ἓνα σαρανταλείτουργον. / Ἀφῆ-
 νειν τῆς Φγιόρας τῆς θυγατέρας της κερά [.....] / Γουλιαρμάκη ἓνα μποῦστον
 μὲ τὰ μπρατζόλια κότηνο βέλο [...] καινού[ριο....] / ψυχὴν της / καὶ ἓνα που / κά-
 μισο κεν / τητὸ /. Εἰς δὲ τὰ [τὰ] ἀποδέλοιπά της κατζίβελα ροῦχα μασαριῆς καὶ
 [.....] / της τὰ ἀφῆνει τοῦ ἀντρός της τοῦ κυρ Γεώργην νὰ κάθεται καὶ νὰ τᾶχην
 ὡς τῇ ζ[ω] / ἦν του καὶ μετὰ τὸ θάνατόν του νὰ πηγαίνην τὸ αὐτὸ σπίτιν καὶ τὰ
 κατζίβε / λά της εἰς τὸ μέγα Χρυσόστομον εἰς τὸ μοναστῆριν / ποὺ εἶναι ἡ / καλο-
 γριά./ Ἐ / διὰ τὴ ψυχὴν της μὲ τοῦτον / νὰ ἔχην ὁ αὐτὸς ἄντρας της τὴν ἔγνοια
 τῆς ψυχῆς της καὶ στὸν ἐνταφιασμόν / της καὶ μνημόσυνά της καὶ ὅλα ὅσα εἶναι
 τῆς τάξης. Ἀκόμη ἀφῆνει τῆς πλύστραν της / ἓνα φουστάνι καὶ μιὰ μπόλια καὶ ὅ,τι
 τῆς χρεωστεῖν διὰ τὴν ψυχὴν της. Ἀκόμη ἃ / φῆνειν τῆς ἄνωθεν Φγιόρας ποῦφηκε
 καὶ τὸ μποῦστον μιὰ μπολιά κεντητὴ βα / ριά. Ἀκόμη ἀφῆνειν καὶ τὴν κρεββατα-
 ριάν της τοῦ Φρανγγούλη τοῦ προγόνου / της τῆς γυναῖκας διὰ τὴ ψυχὴν της. Ὅθεν
 λέγειν ἡ αὐτὴν κερά Μηλιά ὅτιν / σὲ ὅσαν ἡφῆνει ἡγου σὲ ὅλα ποὺ ἀφῆνειν πρόθεσες
 ψυχικὰ τορνέσια / ροῦχα ὅλα νὰ τὰ δώσῃν ὁ ἄντρας της ὅπου τοῦ τὰφῆνει ὅλα εἰς
 τὰ χέρια / του. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοταρίου ἥ ἔχειν παραγγεῖλει τί ἕτε-
 ρον καὶ / εἶπε μου οὐχὶ εἰ μὴ μόνον ἡ παρὼν της διαθήκην θέλει ἵσται ἰσχυρὰ βε /-
 βαία καὶ ἀχάλαστην καὶ ὅποιος ἤθελε εὐρεθῇν νὰ σκανταλίσῃν ἢ νὰ / κοντραδίρην
 εἰς τὴν παροῦσαν της διαθήκην νὰ πληρώνην ἀφέντη καδῇ / καὶ ἀφέντη βοϊβόντα
 ρεάλια πενήντα ἦτοι 50/. Καὶ πάλι ἡ παροῦσαν / της διαθήκην νὰ εἶναι στερεὰ
 βέβαια καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς. Παρα / καλεῖ καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ
 ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ —Zuani Querini testimonio guanto di sopra.

/ —Ἀντώνης Λορδᾶς μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν

/ —Δημήτριος Μενιάτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν.

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.